

Οι αποφάσεις του Eurogroup διαιώνίζουν το Χρέος, τη Λιτότητα και την Επιτροπεία

Γιάννης Τόλιος, διδάκτωρ Οικονομικών

Οι πρόσφατες αποφάσεις του Eurogroup, όχι μόνο δεν σηματοδοτούν ουσιαστικό βήμα εξόδου από τα Μνημόνια, αλλά διαιώνίζουν το καθεστώς της υπερχρέωσης, της διαχρονικής Λιτότητας και της Επιτροπείας και κουρελιάζουν στην ουσία κάθε έννοια εθνικής και λαϊκής κυριαρχίας. Ο κομπασμός της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, περί «επιτυχίας» και η «κακόγουστη παράσταση» του Αλ.Τσίπρα με τη ...γραβάτα, αποτελούν αληθινή πρόκληση για τον ελληνικό λαό και προσπάθεια εξωραϊσμού της εθελοδουλίας της κυβέρνησης στις κυρίαρχες ελίτ Βρυξελλών και Βερολίνου. Από την άλλη οι «αντιδράσεις» των μνημονιακών κομμάτων και δη της ΝΔ, εκτός από δημαγωγικές, επιδιώκουν συγκάλυψη των ευθυνών τους στη στήριξη των μνημονιακών μέτρων και παραμονής της χώρας «πάση θυσία» στη «φυλακή» της ευρωζώνης.

Τα κυριότερα σημεία της Απόφασης και οι προεκτάσεις τους

Με την απόφαση του Eurogroup (21.6.18), επιβάλλεται ένα 5ετές Μνημόνιο σκληρής λιτότητας ως το 2022, με πλεονάσματα τουλάχιστον 3,5% του ΑΕΠ (περίπου 6,5 δις το χρόνο) και 2,2% ως το 2060 (περίπου 4 δις το χρόνο). Πρόκειται για πρωτοφανείς στόχους που δεν έχουν προηγούμενο σε καμιά χώρα στη σύγχρονη οικονομική ιστορία. Η συγκεκριμένη δέσμευση έχει αποκλειστικό στόχο την πληρωμή των τοκοχρεολυσίων, με συνέχιση της υπερφορολόγησης, η οποία θα εντείνει τη φτωχοποίηση του ελληνικού λαού, την παραγωγική παρακμή και εξαandraποδισμό της νεολαίας.

Η επίτευξη των τεράστιων «πλεονασμάτων» συνεπάγεται μείωση των συντάξεων κατά 18-30% από τις αρχές 2019 (1,8 δις το χρόνο), καθώς και μείωση του αφορολόγητου κατά 40% (από 8.600 σε 5.600 €) από το 2020 ίσως και ενωρίτερα (1,8 δις το χρόνο), ενώ θα υπάρξουν πρόσθετα βάρη από τον ΕΝΦΙΑ λόγω αναπροσαρμογής αντικειμενικών αξιών. Οι νέες επιβαρύνσεις θα πλήξουν κυρίως μισθωτούς-συνταξιούχους και ευρύτερα λαϊκά στρώματα. Από την άλλη η αύξηση του ΑΕΠ, κατά μέσο όρο 2% το χρόνο ως το 2022, θα απορροφηθεί σχεδόν αποκλειστικά στην εξυπηρέτηση του χρέους. Κατά συνέπεια τα περί «δίκαιης ανάπτυξης», «αντισταθμιστικών μέτρων», κá, είναι «κούφια λόγια» και ένα επιπλέον επικοινωνιακό τρικ. Ακόμα κι αν υποθέσουμε ότι χορηγηθούν κάποια ψίχουλα, λόγω εκλογικών σχεδιασμών (οριακή αύξηση κατώτατου μισθού και κατώτατων συντάξεων), δεν αλλάζει σε τίποτα η δεινή θέση της μεγάλης πλειοψηφίας των μισθωτών και συνταξιούχων από την τεράστια εισοδηματική απίσχानαση, λόγω της διαχρονικής λιτότητας. Όσον αφορά στο μεγάλο θέμα της ανεργίας και ιδιαίτερα της νέας γενιάς, δεν προκύπτουν ελπιδοφόρες προοπτικές. Το μόνο «σίγουρο» που διαφαίνεται, είναι κάποιες θέσεις μερικής απασχόλησης, καθώς φυγή των νέων στο εξωτερικό.!

Το χρέος αντί να μειώνεται ...ακολουθεί ανοδική πορεία

Επίσης στο κρίσιμο θέμα του δημόσιου χρέους, έχουμε σφύξιμο της θηλιάς στο λαιμό του ελληνικού λαού. Με την απόφαση του Eurogroup, δεν επέρχεται απολύτως καμιά απομείωση, παρ' ότι κατ' επανάληψη έχει τονιστεί, εντός και εκτός της χώρας, ότι το χρέος δεν είναι βιώσιμο. *Πριν μερικούς μήνες το ΔΝΤ είχε*

χαρακτηρίσει το χρέος «εξαιρετικά μη βιώσιμο»!. Οι ρυθμίσεις που έγιναν με τις πιέσεις της Γερμανίας, αφορούν μια προσωρινή χαλάρωση του βάρους των τοκοχρεολυσίων και μετάθεση εξόφλησης μέρους αυτών μετά από μια δεκαετία (μετά το 2032). Το ότι το χρέος δεν είναι βιώσιμο, αρκεί να αναφέρουμε ότι πριν ενταχθεί η Ελλάδα στα Μνημόνια, το ύψος του ήταν 298 δις (ή 127% του ΑΕΠ) και θεωρήθηκε μη βιώσιμο, ενώ σήμερα έχει φθάσει 344 δις (ή 186% του ΑΕΠ) και θεωρείται βιώσιμο.! Τα στοιχεία αποκαλύπτουν επίσης, ότι παρά τα τρία Μνημόνια, το πρόβλημα του χρέους όχι μόνο δεν λύθηκε, αλλά αντίθετα η χώρα μετατράπηκε σε «αποικία χρέους»!. Ακόμα κι η πρόεδρος του ΔΝΤ, Κρ.Λαγκάρντ, παραδέχτηκε ότι με την απόφαση του Eurogroup, το χρέος είναι προσωρινά διαχειρίσιμο, ενώ παραμένει «μη βιώσιμο» μετά το 2032!. Ο γαλλικός μηχανισμός που προέβλεπε κάποια ελάφρυνση, χρέους σε περίπτωση που ο ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ ήταν χαμηλότερος από τις προβλέψεις, μετά τις αντιρρήσεις της Γερμανίας ...πήγε στα αζήτητα.!

Οι λεγόμενες ευνοϊκές ρυθμίσεις στο χρέος, όπως η 10ετής περίοδος χάριτος στην εξόφλησης μερικών δανείων (EFSF), η επιστροφή τόκων 4,8 δις των Κεντρικών Τραπεζών από ελληνικά ομόλογα, η κατάργηση προσαύξησης επιτοκίων από δάνεια β' Μνημονίου, κά, έχουν δευτερεύουσα σημασία. Δεν μειώνουν το συνολικό ύψος του χρέους, αλλά μεταθέτουν την πληρωμή ορισμένων δόσεων ύψους 96 δις για αργότερα, ενώ συνοδεύονται από αυστηρή εποπτεία και δεσμεύσεις για συνέχιση των «διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων». Δηλαδή των ιδιωτικοποιήσεων, των ηλεκτρονικών πλειστηριασμών λαϊκών κατοικιών και επιχειρήσεων, αλλαγές στον κρατικό μηχανισμό και στα εργασιακά δικαιώματα, περικοπές συντάξεων από το 2019 και αφορολόγητου από το 2020, συρρίκνωση κοινωνικών δαπανών, περικοπές επιδομάτων, κά. Ειδικότερα στο θέμα των «κόκκινων δανείων», προβλέπονται εντατικοί ρυθμοί εκποίησης ακινήτων, ώστε το ύψος τους να μειωθεί δραστικά κατά 65-75 δις ως το 2021, ώστε να πέσουν κάτω από 25 δις σε σχέση με 92,4 δις που είναι σήμερα. Πρόκειται για ένα «Τραπεζικό Μνημόνιο», με πωλήσεις δανείων αντί «πινακίου φακής» σε ξένα funds και μαζικό μπαράζ πλειστηριασμού ακινήτων. Σύμφωνα με τη Real News (24.6.18), ως τέλος του 2018, προβλέπονται 9.500 πλειστηριασμοί και στην τριετία 2019-2021, από 20.000 κατ' έτος.!

..... «δεν δίνουν ούτε τ' αγγέλου τους νερό» !

Η κυβέρνηση προβάλλει την απόφαση ως «επιβεβαίωση» της οριστικής εξόδου της χώρας από τα Μνημόνια και της «καθαρής εξόδου στις αγορές». Στην πραγματικότητα η εκταμίευση της τελευταίας δόσης από το τρίτο δάνειο της τριτοκας, υποτάσσεται στην εξασφάλιση των δανειστών. Συγκεκριμένα από τα το τρίτο δάνειο του ESM ύψους 86 δις, έχουν εκταμιευτεί τα 46 δις και από το υπόλοιπο 40, αποφασίστηκε να δοθούν μόνο 15 δις (5,4 δις για πληρωμή δόσεων δανείων που λήγουν) και 9,6 δις ως «μαξιλαράκι» εγγύησης για έξοδο στις αγορές. Δηλαδή δεν χρησιμοποιήθηκαν όλα διαθέσιμα δανειακά κεφάλαια για την εξόφληση, όπως συζητιόταν, των ακριβών δανείων του ΔΝΤ (3,5% επιτόκιο) σε σχέση με 1% των δανείων του ESM και της δημιουργίας ενός ισχυρού «μαξιλαριού» εγγύησης για την έξοδο στις αγορές και την εξασφάλιση χαμηλότοκου δανεισμού. Ήδη η έκθεση της Κομισιόν για τη βιωσιμότητα του χρέους που δημοσιεύτηκε πρόσφατα («Ναυτεμπορική», 26.6.18), προβλέπει επιτόκια 4,1% για το 2019 και 5,4% ως το 2030. Αυτό κι αν είναι τοκογλυφία και ... «βρώμικη» έξοδος στις αγορές.!

Ο λόγος βρίσκεται στις αντιρρήσεις της Γερμανίας, η οποία συνέδεσε την επιμήκυνση του χρέους, με τη μειωμένη εκταμίευση του υπολοίπου του δανείου,

δικαιώνοντας τη φράση ότι οι γερμανοί ...«δεν δίνουν ούτε στ' αγγέλου τους νερό»!. Έτσι το συνολικό «μαξιλαράκι» φθάνει τελικά τα 24,1 δις, αν στα 9,6 δις, προστεθούν και τα υπόλοιπα των εκδόσεων ελληνικών ομολόγων, repos και πλεονασμάτων φορέων του ελληνικού δημοσίου. Όσο για την εμπρόθεσμη εξόφληση των ακριβών δανείων του ΔΝΤ, αφήνεται στη «διακριτική ευχέρεια» της Ελλάδας (με τι χρήματα;), ενώ η μελλοντική χρήση του «μαξιλαριού», θα γίνει με σύμφωνη γνώμη των δανειστών.!! Τέλος δεν υπήρξε καμιά δέσμευση για σταθερό επιτόκιο 1% μέχρι τη λήξη ορισμένων μνημονιακών δανείων, έναντι του «κυμαινόμενου» που ισχύει, πράγμα που σημαίνει ότι είναι πιθανή η αύξηση τους στο άμεσο μέλλον.

Αντιμετώπιση της χώρας ως ...«Προτεκτοράτου»

Επίσης με την απόφαση του Eurogroup, γίνεται μια προκλητική αμφισβήτηση των αποφάσεων της ελληνικής δικαιοσύνης και συγκάλυψης της πλαστογράφησης των στοιχείων της ΕΛΣΤΑΤ (Α.Γεωργίου), προκειμένου να διευκολυνθεί η ένταξη της χώρας στα Μνημόνια. Τα υπερεθνικά αφεντικά δείχνουν κάποια «ευαισθησία» για τους υπηρέτες τους. Η συμφωνία αναφέρει, ότι το Eurogroup ...«αναθέτει στα θεσμικά όργανα της ευρωζώνης να παρακολουθούν τις εξελίξεις σε αυτές τις υποθέσεις και τις υποστηρικτικές δράσεις των ελληνικών αρχών, συμπεριλαμβανομένων και των νομοθετικών δράσεων εάν χρειαστεί».... Δηλαδή αντιμετωπίζουν ανοιχτά τη χώρα ως ένα θλιβερό προτεκτοράτο.! Τέλος με την απόφαση ξεκαθαρίζεται ο ρόλος του ΔΝΤ, ο οποίος παραμένει ουσιαστικός και στη μεταμνημονιακή επιτροπεία (παρ' ότι δεν συμμετείχε με κεφάλαια στο τρίτο δάνειο), για τη διασφάλιση των συμφερόντων των πιστωτών, αφήνοντας έτσι στα «κρύα του λουτρού» τον Αλ.Τσίπρα και τους φωστήρες της εξωτερικής πολιτικής, που πίστεψαν ότι κάνοντας συνεχείς «γονυκλισίες» και παραχωρήσεις στους αμερικανούς, θα εξασφάλιζαν μέσω ΔΝΤ ευνοϊκή ρύθμιση στο χρέος .!

Το συμπέρασμα που βγαίνει από την ανάλυση της απόφασης του Eurogroup, είναι ότι δεν προκύπτει, ούτε έξοδος από τα Μνημόνια, ούτε από τη Λιτότητα, ούτε φυσικά βγαίνουμε στο ...«ξέφωτο» της ανάπτυξης και της ανασυγκρότησης. Για μια ακόμα φορά έρχεται στο προσκήνιο η ανάγκη εφαρμογής μιας εναλλακτικής πολιτικής, απαλλαγής από τη Λιτότητα και την Επιτροπεία, διακοπή της αποπληρωμής του χρέους με στόχο τη βαθιά διαγραφή του και την εφαρμογή φιλολαϊκού προγράμματος εξόδου από την κρίση, ως μόνη ρεαλιστική και ελπιδοφόρα προοπτική, για τον ελληνικό λαό και συνολικά τη χώρα.

26.6.18